

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare
a Contestațiilor

Str. Dimitrie Gerota nr. 13
sector 2, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 319 85 48
e-mail : mail@mfinante.ro

DECIZIA 314/X.2009

privind soluționarea contestației depusa de

S.C. X S.R.L. din X

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **907633/29.06.2009**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X prin adresa nr. 47418/26.06.2009 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 907633/29.06.2009, asupra contestației formulată de **SC X SRL cu sediul în str. X, nr. 10, X.**

SC X SRL contestă Decizia de Impunere nr. X/05.05.2009 emisă în urma analizei Raportului de Inspecție Fiscală nr. X/06.05.2009, încheiată de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale ale Finanțelor Publice a județului X, privind obligațiile suplimentare de plată în sumă de X lei reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei,
- impozit pe profit în sumă de X lei,
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de X lei

Contestația a fost depusa în termenul legal prevăzut de art. 207 alin 1, din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, Decizia de impunere nr. X/08.05.2009 fiind comunicată contribuabilului la data de 12.05.2009 astfel cum atestă semnătura "lichidatorului judiciar", administratorului societății, aplicată pe respectiva decizie, contestația fiind înregistrată sub nr. X/10.06.2009 așa cum reiese din ștampila Registraturii Direcției Generale a Finanțelor Publice X

Văzând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 207 și art. 209 alin (1) lit (b), din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală,

republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care lichidatorul judiciar X, titularul dreptului la acțiune, nu a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. X/08.05.2009, deși decizia de impunere a fost comunicată lichidatorului la data de 12.05.2009, astfel cum rezultă din ștampila și semnătura de primire a lichidatorului de pe respective decizie de impunere.

În fapt, contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr.X/08.05.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice X – Activitatea de Inspecție fiscală IV a fost întocmită de doamnă Ec X, administrator al **S.C. X S.R.L.**,

După începerea inspecției fiscale organele de control au constatat faptul că prin Încheierea nr. X/F/29.01.2009 a judecătorului sindic din cadrul Tribunalului X secția comercială s-a deschis procedura generală de insolvență în dosarul nr. X/83/2009 conform art. 27 – 30 din Legea nr. 85/2006, privind Insolvența, împotriva SC **X S.R.L.**, **constatându-se faptul că debitorul se află în încetare de plăți,**

De reținut este faptul că deschiderea procedurii de insolvență s-a făcut la solicitarea reprezentanților SC X SRL.

Prin încheierea din data 21.X.2009 în dosarul nr. X/83/2009 Tribunalului X, secția comercială a aprobat raportul administratorului judiciar prin care s-a propus intrarea debitoarei SC X SRL în faliment. Lichidator judiciar a fost numit X X cu atribuțiile stabilite de art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind insolvența, care la lit f, prevede

“- verificarea creanțelor și atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelor creanțelor”, de unde rezultă că titularul dreptului la acțiune în cauză este X singurul îndreptățit să formuleze contestația, SC X SRL pierzându-și dreptul la propria administrare urmare a sentinței mai sus amintite.

După întocmirea Deciziei de impunere nr. X/08.05.2009 aceasta a fost comunicată la data de 12.X.2009 lichidatorului X astfel cum atestă semnătura și ștampila societății respective de pe decizia de impunere.

Așa cum rezultă din contestația nr. X/10.06.2009 depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului X cu nr. 54451/11.06.2009, a fost semnată de X, care își atribuie calitatea de administrator. **Or, din cuprinsul contestației și din documentele aflate la dosarul cauzei nu reiese că aceasta ar fi fost semnată de lichidatorul judiciar care are atribuțiuni**

prevăzute de Legea nr. 85/2006 ci de o persoană fără calitate procesuală.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.18(1) din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, „ După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociațiilor debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. **După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților**”, coroborat cu art.47(4) din Legea nr.85/2006 „ **Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului** ”

Totodată, potrivit art.205(2) din OG nr.92/2003, republicată:

„(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia”, iar în conformitate cu art.212(1) din O.G. nr.92/2003, republicată,

„Introducerea altor persoane în procedura de soluționare

(1) Organul de soluționare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, în soluționarea contestației, după caz, alte persoane ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației [...]”.

De asemenea, potrivit art.206(1) lit. e din O.G. nr.92/2003, republicată,

1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

„e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

Iar potrivit art.217 (1) din O.G. nr.92/2003, rep., cu modificările ulterioare,

1) „Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale , contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

coroborat cu prevederile pct.13.1 lit. b din OPANAF nr.519/2005 :

„13.1 Contestația poate fi respinsă ca :

b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta , în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală;”

Din interpretarea textelor de lege mai sus menționate reiese faptul că, de la data la care se dispune începerea falimentului, societatea comercială debitoare nu mai are dreptul la propria administrare, aceasta fiind preluată de către administratorul judiciar/lichidator, iar interesele acționarilor sau asociațiilor sunt reprezentate de către administratorul special.

Potrivit art.25 (1) din O.G. nr.92/2003, republicată, :

“(1) În raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanță fiscală prevăzute la art.21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligația corelativă de plată a acestor drepturi “, deci titularul dreptului la acțiune este debitorul, persoana fizică sau juridică în sarcina căreia au fost stabilite obligațiile de plată. În procedura administrativă de soluționare a contestației , legiuitorul a prevăzut posibilitatea și altor personae, asociați, acționari, creditori ai societății, de a formula cereri în măsura în care le sunt lezate/afectate interesele juridice de natură fiscală, dar în calitate de intervenienți și nu de titulari ai dreptului la acțiune.

Mai mult, potrivit textelor de lege invocate, contestația formulată de debitorul obligației de plată, ca titular al dreptului la acțiune, trebuie să îmbrace anumite cerințe precizate expres de lege, sub sancțiunea respingerii acesteia, fără a se mai antama fondul cauzei.

Se retine ca S.C. X S.R.L. din X, fiind in procedura falimentului dispusă de judecătorul sindic de la Tribunalul X pronunțată prin Încheierea nr. X/F/29.01.2008 prin care numește în calitate de lichidator judiciar pe X X, nu mai are dreptul la propria administrare astfel încât nu poate formula contestație, fiind lipsită de calitate procesuală.

Se reține că la art.3 pct.25 din Legea nr.85/2006 privind insolvența se prevede : “25. **procedura simplificată reprezintă procedura** prevăzută de prezenta lege, **prin care debitorul** care îndeplinește condițiile prevăzute la [art. 1](#) alin. (2) **intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile**, perioadă în care vor fi analizate elementele arătate la [art. 1](#) alin. (2) lit. c) și d); ”.

De asemenea, S.C. X S.R.L. ar fi avut posibilitatea introducerii unei cereri în calitate de intervenient in conformitate cu art. 212 din O.G. nr.92/2003, rep., în cazul în care titularul dreptului la acțiune, lichidatorul judiciar, X X și-ar fi exercitat acest drept.

Administratorul S.C. X S.R.L., prin mandatul de reprezentare al acționarilor/asociaților pe care îl are, poate fi considerat intervenient în procedura de soluționare, potrivit art.212 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reprezentând interesele acționarilor sau asociaților ale căror interese sunt afectate prin Decizia de impunere, dar aceasta numai în situația executării căii administrative de atac de către titularul dreptului la acțiune. În dreptul procesual fiscal, titularul dreptului la acțiune este persoana juridică ca titular de drepturi și obligații, potrivit art.21 din O.G. nr.92/2003,rep., cu modificările ulterioare, persoană distinctă de asociați sau acționari.Iar reprezentant al debitoarei S.C. X S.R.L. este X X în calitate de lichidator judiciar, conform investiturii instanței.

Având în vedere X, a reieșit conform contestației că nu își însușește contestația formulată de administratorul S.C.X S.R.L., urmează a se respinge contestația ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, contestația neîndeplinind condițiile de validitate prevăzute la art.206(1) lit.e din O.G. nr.92/2003, rep., cu modificările ulterioare, respectiv nu este semnată de titularul dreptului la acțiune, prin reprezentantul legal al acestuia, respectiv X, numit prin hotărâre judecătorească.

Pentru considerentele reținute mai sus și în temeiul prevederilor art.47(4) din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței și art.216 din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările ulterioare, se :

DECIDE

Respingerea contestației formulată de S.C. X S.R.L. din X privind suma totală de **X lei reprezentând:**

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei,
- impozit pe profit în sumă de X lei,
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de X lei

ca fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X sau Curtea de Apel Xi în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X